



Arrest

nr. 341 162 van 13 februari 2026
in de zaken RvV X / IV - RvV X / IV - RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X
4. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. ESKIFATI
F. Rooseveltplaats 12/13
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X (RvV X), X (RvV X) en X (RvV X), die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2025.

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van hun minderjarig kind, X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2025 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2025 (RvV X).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 3 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. ESKIFATI verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

Dient te worden vastgesteld dat de tweede verzoekende partij de echtgenote is van eerste verzoekende partij en dat derde en vierde verzoekende partij de kinderen zijn van eerste en tweede verzoekende partij. Gezien de in hun hoofde genomen bestreden beslissingen op dezelfde motieven steunen als de in hoofde van hun vader genomen bestreden beslissing, en verzoekende partijen hiertegen in hoofdorde dezelfde middelen hebben aangevoerd en vervolgens de hun eigen materiële motivering beargumenteren, is het aangewezen

om de beroepen wegens verknochtheid samen te behandelen en te berechten teneinde een goede rechtsbedeling te verzekeren.

Gelet op het voorgaande komt het gepast voor om de zaken die bij de Raad gekend zijn onder de rolnummers RvV X / IV, RvV X / IV, RvV X / IV en RvV X / IV samen te behandelen en dienen deze zaken te worden samengevoegd.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, N. P., luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op (...) 1982 in Ufa, in de voormalige Sovjetunie, bent u Roma en hebt u de Moldavische nationaliteit. In Moldavië kon u enkel seizoenswerk vinden als appelplukker om uw gezin – bestaande uit uw echtgenote P. O. (...) (...) en uw twee zonen C. V. (...) (...) en P. G. (...) (...) – financieel te onderhouden. Voor uw werk als appelplukker ontving u een dagelijks loon van 15 waardoor u genoodzaakt werd om geld te lenen bij andere Roma om rond te komen. In de zomer van 2024 leende de broer van uw echtgenote, N. C. (...), u 15000 euro, uit medelijden, vanuit zijn woonplaats in Moskou. Twee dagen nadat u het geld was gaan afhalen bij uw bank kwam de wijkagent in juni bij u thuis langs met het bevel om u naar het politieverrekeningskantoor te begeven. De politie was op de hoogte gebracht van het feit dat u een grote geldsom had ontvangen vanuit Moskou – hoewel zij dachten dat het slechts om 3000 euro ging. Voorts wou zij weten van wie dat geld afkomstig was en waartoe het zou dienen. Ondanks uw verklaringen dat dit bedrag enkel zou dienen om uw gezin te onderhouden verdacht de politie u ervan dat u lid was van de Schurpartij en dat u het geld zou gebruiken voor uw activisme tegen de regerende PAS-partij. Sinds haar aantreden als regeringspartij had PAS er immers voor gezorgd dat alle organisaties die de Roma-gemeenschap ondersteunden op het gebied van werkgelegenheid laten opdoeken.

Bijgevolg kreeg u dagelijks – en tot aan uw vertrek uit Moldavië - bezoek thuis van de politie, die u daarbij telkens dezelfde vragen stelde met betrekking tot het geld dat u vanuit Moskou had ontvangen. U ontving zelfs een oproepingsbrief waarin u werd aangemaand om pp 28-29 augustus 2024 voor de rechtbank te verschijnen, wat u uiteindelijk niet deed. Als gevolg van uw afwezigheid legde de rechtbank u vervolgens een geldboete op van 4000 euro.

In een poging om aan uw problemen te ontkomen besliste u samen met uw echtgenote om jullie familienamen te laten veranderen – respectievelijk van C. (...) naar P. (...) en van A. (...) naar P. (...). Ook uw zoon V. (...) liet zijn naam veranderen van C. (...) naar C. (...). Vervolgens vroegen jullie nieuwe reisdocumenten aan waarmee het volledige gezin Moldavië definitief verliet op 11/10/2024 door per minibus naar Polen te reizen. U bleef twee weken lang in Polen om een auto te kopen en vervolgens door te reizen naar België om daar een derde verzoek tot internationale bescherming in te dienen.

U had zich, samen met uw gezin, op 05/03/2024 immers reeds een eerste verzoek tot internationale bescherming ingediend bij de Belgische asielinstanties. Dat verzoek werd op 25/04/2024 echter geweigerd omwille van uw toenmalige Dublin-statuut in Duitsland. U vertrok vervolgens uit België maar kwam op 20/11/2024 terug om een tweede verzoek tot internationale bescherming aan te vragen. U kwam echter niet opdagen op het interview van 6/12/2024 dat Dienst Vreemdelingenzaken voor u had vastgelegd waardoor uw dossier op 23/12/2024 technisch werd geweigerd. Intussen was u naar Frankrijk getrokken om daar asiel aan te vragen voor uw gezin. Na drie maanden werden jullie echter aangemaand om terug naar België te keren, wat u effectief deed. Na uw aankomst in België op 09/03/2025 diende u uw derde en huidig verzoek tot internationale bescherming in o.b.v. het ontbreken van een vrije meningsuiting in Moldavië, het gebrek aan werk, te hoge medische kosten en de algemene discriminatie van de Roma-gemeenschap – uw kinderen mochten bijvoorbeeld niet naar school.

Ter staving van uw vluchtrelaas legden jullie als gezin de volgende bewijsstukken neer: uw paspoort, uw geboorteakte, een kopie van de geldtransactie van uw schoonbroer N. C., de geboorteaktes van uw beide zonen en van uw echtgenote. Een huwelijksakte tussen u en ene P. L. (...), 2 attesten met betrekking tot de naamswijzigingen op de geboorteaktes van uw beide zonen, het paspoort van uw echtgenote P. O. (...), haar toegangsbadge van het opvangcentrum, het paspoort van uw zoon V. (...) en zijn toegangsbadge van het opvangcentrum

Bij Dienst Vreemdelingenzaken legden jullie eveneens het paspoort van G. (...) neer

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin 14 dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet

Bij KB van 27 mei 2024 werd Moldavië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Volgens uw verklaringen zou u niet naar Moldavië kunnen terugkeren omwille van de discriminatie tegen de Romagemeenschap - krijgen enkel seizoenswerk en de kinderen mogen niet naar school – en het feit dat de situatie niet is verbeterd sinds het aantreden van de nieuwe regering. Bovendien werd u geviseerd door de Moldavische autoriteiten omwille van een geldsom die u van uw schoonbroer vanuit Rusland had ontvangen. U slaagde er echter niet in om uw verklaringen aannemelijk te maken.

Vooreerst kon het feit dat u België onmiddellijk na het indienen van uw tweede verzoek tot internationale bescherming had verlaten - louter omdat u niet meteen een slaapplek kon gegarandeerd worden waarna u naar Frankrijk trok om daar asiel aan te vragen - moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een effectieve nood aan internationale bescherming (GV P. 4). Redelijkerwijs kon verwacht worden dat u uw volledige medewerking zou verlenen tijdens uw volledige asielprocedure. Het feit dat u er meteen na uw registratie voor opteerde om asiel aan te vragen in een derde land, en daarbij de facto een einde maakte aan uw lopende procedure, was bijgevolg weinig ernstig.

Uit uw handelswijze bleek voorts dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte, maar het belangrijker vond een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldeed, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de ernst van de problemen die u inroept.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_romaminderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 6 januari 2025 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20250106.pdf)) toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd.

De Moldavische wetgeving voldoet grotendeels aan het EU-acquis wat betreft non-discriminatie en gelijkheid. Haatmisdrijven zijn opgenomen als strafbaar feit in de Strafwet. Wetswijzigingen in de Strafwet en het wetboek inzake overtredingen, goedgekeurd in mei 2022, zorgen ervoor dat aanzetten tot discriminatie en geweld, geïnspireerd door haat, strafbaar zijn. Verder zijn er strengere straffen voor misdrijven die zijn ingegeven door vooroordelen of stereotypes over ras, kleur, etnie, nationale origine, sociale achtergrond, staatsburgerschap, enzovoort. Sinds april 2022 is haatspraak opgenomen in de Strafwet. De Interethnic Relations Agency (IRA) is bevoegd voor de bevordering van relaties met nationale minderheden en maakt deel uit van een nationale strategie ter versterking van interetnische relaties voor de periode 2017-2027. Sinds 2020 heeft de eerste minister een adviseur over mensenrechten en interetnische relaties. Tijdens een bezoek van de Raad van Europa in september 2022 bekleedt een Roma-vertegenwoordiger deze functie. Sinds februari 2023 is de functie opnieuw vacant. De Moldavische autoriteiten hebben sinds 2011 verschillende nationale programma's met bijbehorend actieplan voor de integratie van Roma goedgekeurd. In augustus 2022 keuren de autoriteiten een nieuw programma goed ter ondersteuning van de Roma-bevolking voor de periode 2022-2025. Hiermee willen de autoriteiten ervoor zorgen dat Roma beter kunnen deelnemen aan het sociale en politieke leven in Moldavië. Een van de positiefste verwezenlijkingen van deze actieplannen, volgens het adviescomité van de Raad van Europa, is de introductie van Roma-bemiddelaars. Zij werken samen met de lokale autoriteiten, onderwijs- en gezondheidsinstellingen om de integratie van de Roma-gemeenschap te bevorderen. Daarnaast bestaat er het National Human Rights Action Plan 2018-2022 met een hoofdstuk gewijd aan Roma met het oog op het garanderen van alle rechten zonder discriminatie. De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. De Equality Council is bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij

diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. De Europese Commissie (EC) stelt ook vooruitgang vast wat betreft de inclusie van Roma, met name dankzij het programma ter ondersteuning van Roma voor de periode 2022-2025. De Peoples Advocate of ombudspersoon kan een rechtszaak starten voor het Grondwettelijk Hof en de reguliere rechtbanken alsook kan de ombudsdienst ambtshalve een onderzoek starten. Het adviescomité van de Raad van Europa wijst op de belangrijke rol van de Equality Council en de People's Advocate in de strijd tegen discriminatie. Beide diensten dragen bij tot het garanderen van gelijkheid en het respecteren van de mensenrechten van etnische minderheden.

Discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt blijft een probleem. De beperkte participatie van Roma op de formele arbeidsmarkt is echter ook het gevolg van een lage scholingsgraad. Roma zijn eerder werkzaam in de informele economie en doen seizoensarbeid (net zoals een aanzienlijk deel van de niet Roma-bevolking in Moldavië). Hoewel slechts een beperkt aantal Roma recht heeft op socialezekerheidsuitkeringen, is dit voornamelijk het gevolg van langdurige werkloosheid in combinatie met een meerderheid van de Roma-gemeenschap die niet officieel is tewerkgesteld. Roma-gezinnen, inclusief deze met gezinsleden met een handicap, ontvangen sociale bijstand. Kinderbijslag is voor Roma een belangrijke bron van inkomsten.

Kort voor de coronapandemie stelt de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, voornamelijk in het basisonderwijs. Dat is grotendeels te danken aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Wat betreft de toegang tot onderwijs, dient te worden opgemerkt dat lager onderwijs gratis is en onderwijs in het algemeen is verplicht tot de negende graad (15-16 jaar). Toch ligt het inschrijvingspercentage van Roma-kinderen op alle niveaus van het onderwijs lager dan bij niet-Roma-kinderen. Factoren als armoede, gebrek aan vervoer naar school vanuit afgelegen rurale gebieden, de ongeschooldheid van de ouders en culturele gebruiken binnen de Roma-gemeenschap (bv. het mindere belang dat gehecht wordt aan onderwijs, kindhuwelijken bij meisjes, de impact van migratie) liggen aan de basis van dit verschil.

Sinds 2015 bestaat er een wet inzake huisvesting die Roma erkent als een van de begunstigden van sociale huisvesting. De European Commission against Racism and Intolerance (ECRI) rapporteert in 2018 dat de implementatie van deze wet te wenselijk is en gevolge van een significant tekort aan financiële middelen. De toegang tot adequate huisvesting is niet enkel een probleem voor Roma. Er is een algemeen tekort is aan sociale huisvesting, voornamelijk op het platteland, en een beperkte toegang tot stromend water en riolering.

Het gezondheidssysteem in Moldavië streeft ernaar toegankelijk te zijn voor iedereen. Verschillende soorten zorg zijn gratis ongeacht of iemand een ziektekostenverzekering heeft of niet. Dat gaat over de eerstelijns- en spoedzorg en behandelingen voor tuberculose, aids en kanker. Mensen met een arbeidscontract en zelfstandigen hebben via hun sociale bijdragen een ziektekostenverzekering. Andere personen wiens ziektekosten automatisch worden gedekt zijn kinderen, studenten, zwangere vrouwen (inclusief postnatale zorg), moeders van minstens vier kinderen, mensen met een handicap, gepensioneerden, geregistreerde werklozen, mensen die sociale bijstand krijgen en mensen die onder de armoedegrens leven. Wat betreft Roma, rapporteert het USDOS dat er vaak onvoldoende plaatsen zijn waar Roma terecht kunnen voor dringende medische hulp in de buurt van hun afgelegen vestigingen. Verder stelt het USDOS dat gezondheidswerkers Roma ongelijk of willekeurig behandelen. De East Europe Foundation (EEF) concludeert dat informele betalingen in ruil voor medische diensten (ook een probleem voor niet-Roma) de voornaamste hindernis vormen om medische hulp te zoeken. Een bijkomend obstakel voor Roma is een gebrek aan vertrouwen in artsen en angst voor de houding van een arts tegenover Roma.

Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt, de verbetering van hun sociaaleconomische levensomstandigheden en betere toegang tot huisvesting en gezondheidszorg niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden.

U verklaarde dat de Roma in Moldavië worden gediscrimineerd. In dit verband dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dient te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. U brengt met uw algemene beschouwingen geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Moldavië persoonlijk een bijzonder

risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

De beweringen dat u als Roma niet langer toegang kreeg tot de arbeidsmarkt in Moldavië konden net omwille van hun blote karakter weinig overtuigen (GV P. 5). Uit de verklaringen van uw zoon V. (...) bleek immers dat jullie tot de zomer voor jullie vertrek werkzaam waren als seizoenarbeiders in de fruitteelt (GV C. (...) V. P. 7-8). Uit jullie verklaringen bleek verder niet dat uw gezin veel inspanningen had geleverd om ander werk te vinden in Moldavië. Zo bleef uw echtgenote onaannemelijk vaag over haar zoektocht naar werk door louter te beweren dat zij zich bij private bureaus ging aanmelden waar zij de naam niet meer van kende (GV P. (...) O. P. 13). Voorts was het onaannemelijk dat zij had nagelaten om de hulp van de overheid in te schakelen in haar zoektocht – hoewel dit redelijkerwijs kon verwacht worden – louter omdat zij reeds op voorhand wist hoe die zou reageren (GV P. (...) O. P. 13). Uw zoon V. (...) beweerde op zijn beurt wel naar de overheid te zijn gestapt door zich bij de Primaria in te schrijven (GV C. (...) V. P. 13) maar kon echter geen enkele bewijsstukken voorleggen die zijn desbetreffende inschrijving en zijn verdere zoektocht naar werk konden staven, wat evenmin kon overtuigen. Dergelijke verklaringen tonen dan ook geenszins aan dat het voor jullie onoverkomelijk was om werk in Moldavië te vinden om in jullie basisbehoeften te kunnen voorzien.

Wat uw beweringen betreft met betrekking tot de toegang van uw kinderen tot het onderwijs in Moldavië – uw kinderen werden niet ontvangen op school omwille van hun Roma-afkomst (GV P. 16) - betreft dient bemerkt te worden dat die evenmin konden overtuigen, te meer omdat volgens uw echtgenote en zoon V. (...) bleek dat uw beide kinderen weldegelijk naar school gingen in Moldavië. Uit hun verklaringen bleek voorts dat hun de toegang tot het onderwijs nooit was ontzegd maar dat zij er zelf voor kozen om met school te stoppen. Volgens uw echtgenote zou G. (...) tot dat besluit gekomen zijn nadat hij 2-3 naar school was geweest maar daar met pesterijen te maken kreeg, terwijl V. (...) stopte na de 10e graad omdat hij omdat er te veel drugsverslaafden en probleemkinderen op zijn school rondliepen (GV P. (...) O. P. 3). De verklaringen van uw echtgenote stonden overigens haaks op die van V. (...) die beweerde dat hij diegene was die in de 2e of 3e graad met school was gestopt omwille van de aanhoudende pesterijen (GV C. (...) V. P. 7)

Voorts bleek uit uw verklaringen dat beide kinderen thuisonderwijs kregen van een leerkracht nadat zij van school waren gegaan waardoor niet kan gesteld worden dat hun toegang tot het onderwijs in Moldavië dermate werd verhinderd dat hun toekomst hierdoor in het gedrang zou komen (GV P. 15-15).

Verder kon er weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen met betrekking tot de geleende geldsom uit Rusland en de problemen die u hierdoor zou hebben ondervonden met de Moldavische autoriteiten.

Vooreerst gaven u en uw vrouw een volledig ander beeld van de redenen voor jullie vervolging omwille van het geleend geldbedrag. Uit uw verklaringen bleek dat u door de Moldavische autoriteiten geïsoleerd werd omdat zij dit geld linkten aan steun voor de politieke partij Shor (GV P. 14). Hier maakte u op DVZ geen enkele melding van hetgeen op zich al de wenkbrouwen deed fronsen. Uw echtgenote en uw zoon maakten voorts geen enkele melding van enige politieke insteek in de redenen waarvoor u werd geïsoleerd. Daarbij beweerde uw echtgenote net uitdrukkelijk dat u nooit werd beschuldigd van politiek activisme omdat u geen politicus was (GV P. (...) O. P. 12). Volgens uw echtgenote zou het haar broer zijn die ermee dreigde om een klacht tegen u in te dienen omwille van dat geleende geld (GV P. (...) O. P. 5) en werd ze daarin bijgetreden door uw zoon V. (...) (GV C. (...) V. P. 12). Nergens uit uw verklaringen bleek daarentegen dat die broer u enige problemen had berokkend nadat hij u dat geld had geleend (GV P. 10). Dergelijk verschil in weergave van de redenen waarom u geïsoleerd werd in Moldavië hield bijgevolg geen steek.

Vervolgens waren jullie flagrant tegenstrijdig met elkaar over de problemen die u had ondervonden met de Moldavische autoriteiten als gevolg van de ontvangen geldsom. Zo sprak u dat de politie u twee dagen nadat u het geld bij de bank ging afhalen voor het eerst thuis kwam bezoeken en dat die de bezoeken vervolgens op dagelijkse basis plaatsvonden tot aan jullie vertrek uit Moldavië (GV P. 10-11; P. 15) op 11/10/2024 (GV P. 12). Volgens uw zoon V. (...) zou de wijkagent pas 1 week na ontvangst van het geld voor het eerst zijn langsgelopen (GV C. (...) V. P. 11) en bracht de politie jullie vervolgens wekelijks een bezoek gedurende slechts één maand (GV C. (...) V. P. 12).

Voorts waren jullie tegenstrijdig over de convocatie die u zou ontvangen hebben om u eind augustus bij het gerecht aan te melden (GV P. 16). Volgens uw echtgenote en zoon zou hier immers nooit sprake van zijn geweest (GV P. (...) O. P. 12) (GV C. (...) V. P. 12).

Wat uw naamsverandering betreft dient te worden bemerkt dat de door u opgegeven reden – omdat u niet mocht reizen van de overheid (GV P. 5) – weinig steek hield gezien uw naamsverandering via diezelfde overheid verliep en zij dus klaarblijkelijk op de hoogte zijn van uw naamsverandering.

Bovenvermelde flagrante tegenstrijdigheden haalden de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig onderuit en stelde uw asielmotieven louter verder in vraag

De door u ingeroepen medische problemen - u hebt jicht (GV P. 3) - houden geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Op basis van die vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u een vrees zou koesteren t.o.v. een terugkeer naar Moldavië. De documenten die u ter staving voorlegde veranderen niets aan bovenstaande

appreciatie. Zo wordt er niet getwijfeld aan jullie Moldavische nationaliteit waardoor jullie paspoorten, geboorteaktes en bewijzen met betrekking tot jullie naamsveranderingen van weinig relevantie zijn voor deze specifieke aanvraag. Wat het leningbewijs betreft dient bemerkt te worden dat het louter indiceert dat u geld ontvangen heeft van uw broer, niet meer

C. Conclusie

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede, derde en vierde bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede, derde en vierde verzoekende partij, zijnde de echtgenote en twee zonen van eerste verzoekende partij, nemen de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede, derde en vierde verzoekende partij wat hun verzoek betreft volledig steunen op het verzoek van hun echtgenoot/vader.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

In een tweede middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/2 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

3.2.1. In de mate verzoekende partijen aanvoeren dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van de verzoekschriften blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissingen met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van eerste, tweede en derde verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld en dat aan de in hoofde van vierde verzoekende partij vastgestelde bijzondere procedurele noden, als begeleide minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoetgekomen, zodat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

Verzoekende partijen beperken zich er desbetreffend toe op algemene wijze op te werpen dat zij verschillende elementen kenbaar maakten waaruit blijkt dat er procedurele noden bestaan, doch blijven geheel in gebreke *in concreto* aan te tonen dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen noch preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoeken om internationale bescherming en/of de in de bestreden beslissingen gedane beoordelingen en vaststellingen.

3.2.4. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6, § 1, eerste lid, 1° en 2° en artikel 57/6/1, § 1, § 2 en § 3 van de Vreemdelingenwet, waarbij de verzoeken van verzoekende partijen als kennelijk ongegrond werden beschouwd en de verzoeken van eerste, tweede en derde verzoekende partij tevens volgens een versnelde procedure werden behandeld.

Artikel 57/6, § 1, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepalen:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd :

1° om aan de vreemdeling de vluchtelingenstatus, in de zin van artikel 48/3, te erkennen of weigeren te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, toe te kennen of weigeren toe te kennen;

2° om een verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond te beschouwen op basis van artikel 57/6/1, § 2”.

In artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet wordt bepaald:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

In dit kader en in het licht van het voorgaande, werd in de beslissingen ten aanzien van eerste, tweede en derde verzoekende partij met recht gemotiveerd:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaatgeneraal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet

Bij KB van 27 mei 2024 werd Moldavië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

Dient echter te worden vastgesteld dat Moldavië niet langer is opgenomen op de lijst van veilige landen van herkomst die bepaald wordt bij koninklijk besluit van 3 december 2025 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Gelet op de kwalificatie van Moldavië als een veilig land overeenkomstig het koninklijk besluit van 12 mei 2024 (B. S., 27 mei 2024), kon de commissaris-generaal evenwel op rechtmatige wijze besluiten tot een versnelde behandeling van het verzoek om internationale bescherming van eerste, tweede en derde verzoekende partij op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Evenmin ziet de Raad in, noch wordt zulks door verzoekende partijen *in concreto* aangetoond, hoe deze versnelde behandeling van de verzoeken van eerste, tweede en derde verzoekende partij hen zou hebben benadeeld.

Het loutere gegeven dat Moldavië bij het voormelde KB van 3 december 2025 van de lijst van veilige landen van herkomst werd geschrapt, betekent verder niet dat de Raad te dezen en in het kader van het onderhavige beroep niet tot een oordeel kan komen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive

kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en kan de Raad te dezen overgaan tot een onderzoek ten gronde, aan de hand van de elementen zoals opgenomen in de rechtsplegingsdossiers en de in deze dossiers opgenomen administratieve dossiers, van de door verzoekende partijen aangevoerde asielmotieven.

Verzoekende partijen kunnen dan ook niet worden bijgetreden waar zij ter terechtzitting aanvoeren dat de bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd omwille van het enkele feit dat Moldavië bij het voormelde KB van 3 december 2025 van de lijst van veilige landen van herkomst werd geschrapt. Zij brengen niet het minste concrete element aan waaruit kan blijken dat de Raad hierdoor niet over alle elementen zou beschikken die nodig zijn om hun verzoek om internationale bescherming te beoordelen. De Raad benadrukt dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 7 juli 2025 de kans kregen om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat. Verder hadden zij tevens de mogelijkheid om middels hun verzoekschrift en/of per aanvullende nota nieuwe elementen bij te brengen ter staving van hun verzoek om internationale bescherming.

3.2.5. Verzoekende partijen verklaren niet naar Moldavië te kunnen terugkeren wegens de situatie aldaar voor Roma alsook wegens de problemen die eerste verzoekende partij er kent met de Moldavische autoriteiten omwille van een geldsom die zij van haar schoonbroer vanuit Rusland had ontvangen (notities CGVS N., p. 14-15; notities CGVS O., p. 11-14; notities CGVS V., p. 10-14; notities CGVS G., p. 9).

In de eerste plaats dient de commissaris-generaal evenwel door de Raad te worden bijgetreden waar deze vaststelt dat de ernst van de ingeroepen problemen reeds danig ondermijnd wordt door de vaststelling dat eerste verzoekende partij (en de rest van het gezin) België onmiddellijk na het indienen van haar tweede verzoek tot internationale bescherming verliet en hierdoor *de facto* een einde maakte aan haar lopende procedure. Meer bepaald wordt dienaangaande het volgende gemotiveerd in de bestreden beslissingen: *“Vooreerst kon het feit dat u België onmiddellijk na het indienen van uw tweede verzoek tot internationale bescherming had verlaten - louter omdat u niet meteen een slaapplek kon gegarandeerd worden waarna u naar Frankrijk trok om daar asiel aan te vragen - moeilijk in overeenstemming worden gebracht met een effectieve nood aan internationale bescherming (GV P. 4). Redelijkerwijs kon verwacht worden dat u uw volledige medewerking zou verlenen tijdens uw volledige asielprocedure. Het feit dat u er meteen na uw registratie voor opteerde om asiel aan te vragen in een derde land, en daarbij de facto een einde maakte aan uw lopende procedure, was bijgevolg weinig ernstig.*

Uit uw handelswijze bleek voorts dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte, maar het belangrijker vond een land te zoeken dat precies aan uw verwachtingen voldeed, hetgeen niet te rijmen valt met een daadwerkelijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in uw land van herkomst. Deze vaststelling ondermijnt reeds in niet te onderschatten mate de ernst van de problemen die u inroept.”

Voorts blijkt uit de in de bestreden beslissingen aangehaalde landeninformatie dat, hoewel heel wat Roma zich in Moldavië, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, eventuele problemen van discriminatie in Moldavië echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij in zeer uitzonderlijke omstandigheden. In Moldavië is er dan ook geenszins sprake van een systematische vervolging van Roma. Door verzoekende partijen wordt geen andersluidende informatie bijgebracht waaruit kan blijken dat deze informatie niet (langer) correct of actueel is. Derhalve kunnen verzoekende partijen geenszins volstaan met een loutere verwijzing naar hun Roma-origine en de algemene situatie in Moldavië voor Roma teneinde een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Zij dienen zulks daarentegen *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter, gelet op wat volgt, manifest in gebreke blijven.

Vooreerst overtuigen zij er geenszins van dat zij als Roma niet langer toegang kregen tot de arbeidsmarkt in Moldavië. In de bestreden beslissingen wordt desbetreffend immers dienstig op het volgende gewezen: *“De beweringen dat u als Roma niet langer toegang kreeg tot de arbeidsmarkt in Moldavië konden net omwille van hun blote karakter weinig overtuigen (GV P. 5). Uit de verklaringen van uw zoon V. (...) bleek immers dat jullie tot de zomer voor jullie vertrek werkzaam waren als seizoenarbeiders in de fruitteelt (GV C. (...) V. P. 7-8). Uit jullie verklaringen bleek verder niet dat uw gezin veel inspanningen had geleverd om ander werk te vinden in Moldavië. Zo bleef uw echtgenote onaannemelijk vaag over haar zoektocht naar werk door louter te beweren dat zij zich bij private bureaus ging aanmelden waar zij de naam niet meer van kende (GV P. (...) O. P. 13). Voorts was het onaannemelijk dat zij had nagelaten om de hulp van de overheid in te schakelen in haar zoektocht – hoewel dit redelijkerwijs kon verwacht worden – louter omdat zij reeds op voorhand wist hoe die zou reageren (GV P. (...) O. P. 13). Uw zoon V. (...) beweerde op zijn beurt wel naar de overheid te zijn gestapt door zich bij de Primaria in te schrijven (GV C. (...) V. P. 13) maar kon echter geen enkele bewijsstukken voorleggen die zijn desbetreffende inschrijving en zijn verdere zoektocht naar werk konden*

staven, wat evenmin kon overtuigen. Dergelijke verklaringen tonen dan ook geenszins aan dat het voor jullie onoverkomelijk was om werk in Moldavië te vinden om in jullie basisbehoeften te kunnen voorzien.”

Evenmin wordt aannemelijk gemaakt dat derde en vierde verzoekende partij in Moldavië iedere toegang tot het onderwijs werden ontzegd. De commissaris-generaal motiveert hieromtrent immers terecht als volgt: “Wat uw beweringen betreft met betrekking tot de toegang van uw kinderen tot het onderwijs in Moldavië – uw kinderen werden niet ontvangen op school omwille van hun Roma-afkomst (GV P. 16) - betreft dient bemerkt te worden dat die evenmin konden overtuigen, te meer omdat volgens uw echtgenote en zoon V. (...) bleek dat uw beide kinderen weldegelijk naar school gingen in Moldavië. Uit hun verklaringen bleek voorts dat hun de toegang tot het onderwijs nooit was ontzegd maar dat zij er zelf voor kozen om met school te stoppen. Volgens uw echtgenote zou G. (...) tot dat besluit gekomen zijn nadat hij 2-3 naar school was geweest maar daar met pesterijen te maken kreeg, terwijl V. (...) stopte na de 10e graad omdat hij omdat er te veel drugsverslaafden en probleemkinderen op zijn school rondliepen (GV P. (...) O. P. 3). De verklaringen van uw echtgenote stonden overigens haaks op die van V. (...) die beweerde dat hij diegene was die in de 2e of 3e graad met school was gestopt omwille van de aanhoudende pesterijen (GV C. (...) V. P. 7) Voorts bleek uit uw verklaringen dat beide kinderen thuisonderwijs kregen van een leerkracht nadat zij van school waren gegaan waardoor niet kan gesteld worden dat hun toegang tot het onderwijs in Moldavië dermate werd verhinderd dat hun toekomst hierdoor in het gedrang zou komen (GV P. 15-15).”

Daarnaast kan niet het minste geloof worden gehecht aan de beweerde problemen van eerste verzoekende partij met de Moldavische autoriteiten nadat zij een geldsom van haar schoonbroer in Rusland leende, nu verzoekende partijen hierover immers flagrant tegenstrijdige verklaringen afleggen. In de bestreden beslissingen worden in het bijzonder volgende terecht en pertinente bevindingen gedaan: “Vooreerst gaven u en uw vrouw een volledig ander beeld van de redenen voor jullie vervolging omwille van het geleend geldbedrag. Uit uw verklaringen bleek dat u door de Moldavische autoriteiten gevisieerd werd omdat zij dit geld linkten aan steun voor de politieke partij Shor (GV P. 14). Hier maakte u op DVZ geen enkele melding van hetgeen op zich al de wenkbrauwen deed fronsen. Uw echtgenote en uw zoon maakten voorts geen enkele melding van enige politieke insteek in de redenen waarvoor u werd gevisieerd. Daarbij beweerde uw echtgenote net uitdrukkelijk dat u nooit werd beschuldigd van politiek activisme omdat u geen politicus was (GV P. (...) O. P. 12). Volgens uw echtgenote zou het haar broer zijn die ermee dreigde om een klacht tegen u in te dienen omwille van dat geleende geld (GV P. (...) O. P. 5) en werd ze daarin bijgetreden door uw zoon V. (...) (GV C. (...) V. P. 12). Nergens uit uw verklaringen bleek daarentegen dat die broer u enige problemen had berokkend nadat hij u dat geld had geleend (GV P. 10). Dergelijk verschil in weergave van de redenen waarom u gevisieerd werd in Moldavië hield bijgevolg geen steek.

Vervolgens waren jullie flagrant tegenstrijdig met elkaar over de problemen die u had ondervonden met de Moldavische autoriteiten als gevolg van de ontvangen geldsom. Zo sprak u dat de politie u twee dagen nadat u het geld bij de bank ging afhalen voor het eerst thuis kwam bezoeken en dat die de bezoeken vervolgens op dagelijkse basis plaatsvonden tot aan jullie vertrek uit Moldavië (GV P. 10-11; P. 15) op 11/10/2024 (GV P. 12). Volgens uw zoon V. (...) zou de wijkagent pas 1 week na ontvangst van het geld voor het eerst zijn langsgekomen (GV C. (...) V. P. 11) en bracht de politie jullie vervolgens wekelijks een bezoek gedurende slechts één maand (GV C. (...) V. P. 12).

Voorts waren jullie tegenstrijdig over de convocatie die u zou ontvangen hebben om u eind augustus bij het gerecht aan te melden (GV P. 16). Volgens uw echtgenote en zoon zou hier immers nooit sprake van zijn geweest (GV P. (...) O. P. 12) (GV C. (...) V. P. 12).

Wat uw naamsverandering betreft dient te worden bemerkt dat de door u opgegeven reden – omdat u niet mocht reizen van de overheid (GV P. 5) – weinig steek hield gezien uw naamsverandering via diezelfde overheid verliep en zij dus klaarblijkelijk op de hoogte zijn van uw naamsverandering.

Bovenvermelde flagrante tegenstrijdigheden haalden de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig onderuit en stelde uw asielmotieven louter verder in vraag”.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om voormelde vaststellingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, te verklaren of te weerleggen. Zij blijven steken in loutere vergoelijken, het herhalen van (één versie van) reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, maar dit zonder voormelde vaststellingen afdoende en concreet te weerleggen.

Ook hun betoog waarin zij, ter verschoning van hun tegenstrijdige verklaringen, op algemene wijze duiden op de tijdsdruk, stress, taal- en cultuurbarrières en de complexiteit van het relaas biedt geenszins soelaas. In alle redelijkheid mag van gezinsleden die, steunend op hetzelfde asielrelaas, hun land van herkomst zijn ontvlucht uit vrees voor hun vrijheid of hun leven, worden verwacht dat zij de feiten die de aanleiding vormden voor hun vlucht op een eenduidige en geloofwaardige manier kunnen weergeven. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is immers dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij of zij normaliter bij machte moet zijn een waarheidsgetrouw verhaal te vertellen met betrekking tot de kern van het asielrelaas

(RvS 22 januari 2003, nr. 114.816). *In casu* kon verwerende partij terecht overgaan tot de vergelijking van de verklaringen van zij die beweren hetzelfde lot te hebben gedeeld teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoekers om internationale bescherming zich bevinden en de waarachtigheid van het relaas na te gaan. Zij het tevens benadrukt dat de hierboven gedane vaststellingen, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen opperen, geenszins betrekking hebben op “*details*” doch wel op kernelementen van de door hen aangehaalde asielmotieven. Voorts verduidelijken zij nergens *in concreto* op welke wijze voormelde bevindingen kunnen worden verklaard door “*taal- en cultuurbarrières*”. Evenmin maken zij aannemelijk dat “*tijdsdruk*” hun verklaringen zou hebben beïnvloed. Noch uit de verslagen van hun interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch uit de notities van hun persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal blijkt dat verzoekende partijen een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij hun asielmotieven dienden uiteen te zetten en/of de gestelde vragen dienden te beantwoorden. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken kregen zij de gelegenheid hun asielaas zelf te vertellen waarbij duidelijk werd gevraagd naar een overzicht van de belangrijkste feiten en naar wat zij vrezen bij terugkeer (zie administratieve dossiers, stuk 7, map DVZ, verklaringen volgend verzoek N., O. en V. (vraag 17) en vragenlijst CGVS G. (vragen 3.4 en 3.5)). Ook tijdens hun persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal werd hen de gelegenheid geboden hun asielaas zelf te vertellen en uiteen te zetten wat zij vrezen bij terugkeer naar Moldavië (notities CGVS N., p. 14; notities CGVS O., p. 11-14; notities CGVS V., p. 10-14; notities CGVS G., p. 9). Ten slotte wijst de Raad er nog op dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, dit verzoekende partijen niet ontslaat van de plicht hun relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. In zoverre verzoekende partijen dan ook duiden op de stress die zij ondervonden tijdens hun persoonlijk onderhoud, bemerkt de Raad evenwel dat zulks geen afbreuk doet aan deze plicht en niet dienstig kan worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissingen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

Wat betreft verder de door eerste verzoekende partij ingeroepen medische problemen, treedt de Raad de commissaris-generaal tevens bij in volgende motivering, die verzoekende partijen geheel ongemoeid laten: *“De door u ingeroepen medische problemen - u hebt jicht (GV P. 3) - houden geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”*

De door verzoekende partijen bijgebrachte documenten zijn niet van aard om afbreuk te doen aan bovenstaande beoordeling. De paspoorten, de geboorteaktes, de huwelijksakte en de bewijzen met betrekking tot hun naamsveranderingen tonen louter hun Moldavische nationaliteit, familiebanden en hun naamsverandering aan, *i.e.* elementen die op zich niet ter discussie staan. Het leningsbewijs toont hoogstens aan dat eerste verzoekende partij geld ontving van haar schoonbroer, doch vormt op generlei wijze enig bewijs van de voorgehouden problemen met de Moldavische autoriteiten wegens deze lening.

3.2.6. Gelet op bovenstaande vaststellingen, kan, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen menen in hun verzoekschrift, niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, om aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel toe te staan.

3.2.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.2.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, tonen verzoekende partijen, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, ook niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.2.9. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2.10. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond

van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers RvV X / IV, RvV X / IV, RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT